

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก บทความสำหรับการเผยแพร่

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่งโดยผ่านกระบวนการพาสเจอร์ไซซ์

Development of Blended Guava Juice Beverage by Pasteurization

นันทพร สุขกระจ่าง¹

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากรรมวิธีที่เหมาะสมในการผลิตน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่ง การเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 เดือน รวมถึงศึกษาการยอมรับของผู้บริโภค ผลการศึกษาพบว่า น้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่งสามารถเตรียมได้จากการนำผลฟรั่งมาลวกที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที และสักดันน้ำฟรั่งโดยใช้อัตราส่วนของเนื้อฟรั่งต่อน้ำเท่ากับ 80:20 จากการศึกษาการทำน้ำฟรั่งให้ใส่ด้วยเอนไซม์เพคตินส พบร้าความเข้มข้นของเอนไซม์ร้อยละ 0.20 (v/v) เวลาในการบ่ม 2 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นสภาวะที่เหมาะสมที่สุดที่นำมาใช้ในการผลิตน้ำฟรั่ง

เมื่อนำน้ำฟรั่งที่อัตราส่วนของปริมาณของเชิงที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริกเท่ากับ 20, 25, 30, 35, 40, 45 และ 50 มาทดสอบทางปราสาทสัมผัส พบร้าอัตราส่วนเท่ากับ 45 ได้รับคะแนนความชอบรวมมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) จากนั้นทำการพัฒนาสูตรน้ำฟรั่งเพื่อปรับปรุงกลิ่นรสโดยนำน้ำฟรั่งที่ได้มาผสมกับน้ำผลไม้ต่างๆ ได้แก่ น้ำสับปะรด น้ำส้ม และน้ำมะม่วงหิมพานต์ ในอัตราส่วนน้ำฟรั่งต่อน้ำผลไม้เท่ากับ 90:10, 80:20 และ 70:30 ตามลำดับ และปรับปริมาณของเชิงที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริกเป็น 45 แล้วทดสอบทางปราสาทสัมผัส พบร้าตัวอย่างน้ำผลไม้ผสมที่มีส่วนผสมของน้ำฟรั่งต่อน้ำสับปะรดเท่ากับ 80:20 ได้รับคะแนนความชอบรวมมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

เมื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่งที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 เดือน พบร้าค่าสี L* (ความสว่าง) และค่า a* (-b* หมายถึงสีน้ำเงิน, +b* หมายถึงสีเหลือง) มีแนวโน้มลดลง ขณะที่ค่า a* (-a* หมายถึงสีเขียว, +a* หมายถึงสีแดง) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยที่ปริมาณของเชิงที่ละลายได้ทั้งหมดคงที่ต่อระยะเวลาการเก็บรักษา คุณภาพทางเคมี พบร้าปริมาณวิตามินซี ปริมาณน้ำตาลทั้งหมดและน้ำตาลรีดิวชันค่าลดลง เมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้น ($p<0.05$) ขณะที่ค่าความเป็นกรดค่างและปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริกมีแนวโน้มคงที่ต่อระยะเวลาการเก็บรักษา สำหรับคุณภาพทางจุลินทรีย์ พบร้าในสัปดาห์ที่ 4 ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดมีค่าอยู่ในช่วง 1-45 CFU/ml และตรวจไม่พบเชื้อสต์และราในน้ำผลไม้ ผสมจากน้ำฟรั่งที่ผ่านการพาสเจอร์ไซซ์แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่งมีค่ามากกว่า 500 CFU/ml และปริมาณเชื้อสต์และราเมียมากกว่า 10 CFU/g ในสัปดาห์ที่ 2 ของการเก็บรักษา และจากการศึกษาการยอมรับผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคทั่วไป พบร้าผู้บริโภคให้การยอมรับผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ 75

¹ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Abstract

The development of blended guava juice beverage by pasteurization was conducted with the purpose as follows: to select of the optimal process blended guava juice beverage, to study of quality change of blended guava juice beverage stored at room temperature and 4⁰ C for a month by monitoring the changes in physical, chemical and microbiological qualities of products and study of the consumers' survey. It was found that blended guava juice beverage prepared as blanching guava at 70⁰C for 5 minute and suitable ratio of guava and water extract was 80:20. The production of guava juice using enzyme pectinase was studied. This study founded that the optimal conditions for guava juice clarification using pectinase, aging at 50⁰C, were 0.20% (v/v) pectinase concentration and 2 hrs incubation time.

Under these optimal conditions, production of guava juice with different ratio of total soluble solids to total acid as citric acid content including, 20, 25, 30, 35, 40, 45 and 50⁰Brix-acid ratio, and product sensory evaluation were also conducted. By the consideration from the greatest perceived scores of overall acceptability, the⁰Brix-acid ratio of 45 was selected for guava juice processing. To improve guava juice flavor, the blended guava juice with the pineapple, orange and cashew apple juice was produced according to the formulation as follows: guava juice: fruit juice (pineapple juice, orange juice and cashew apple juice) as 90:10, 80:20 and 70:30 respectively. According to the total soluble solids to total acid as citric acid content of 45. By the consideration from the greatest perceived scores of overall acceptability, the blended guava juice with guava juice: pineapple juice as 80:20 was selected and produced.

During storage of blended guava juice beverage at room temperature and 4⁰C for a month, The L* (Lightness) and b* value (-b*=blue, +b*=yellow) trended to decreased. While the a* value (-a*=green, +a*=red) trended to increase as storage time increased. During storage of blended guava juice beverage, total soluble solids trended to be constant. The changes in chemical qualities were observed. The amount of vitamin C content, total sugar and reducing sugar content trended to decreased. While pH and total acid as citric acid content trended to be constant. At the end of storage (4 weeks), the total viable count about 1-45 CFU/ml and yeast and mold were not detected in the blended guava juice beverage by pasteurization during 4 weeks storage at 4⁰C. While the total viable count was more than 500 CFU/ml and yeast and mold were more than 10 CFU/g during 2 weeks storage at room temperature. On the consumers' survey, the result showed that 75 percents of the consumers accepted the blended guava juice beverage product.

บทนำ

อุตสาหกรรมน้ำผลไม้เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ที่ปัจจุบันกำลังมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสามารถส่งออกจำหน่ายได้ทั่วตลาดภายในและนอกประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่หันมาสนใจเครื่องดื่ม เพื่อสุขภาพกันมากขึ้น พร้อมเป็นผลไม้ที่นิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีแร่ธาตุและวิตามินต่างๆ โดยเฉพาะ วิตามินซีอยู่ในปริมาณสูง เกษตรรจึงมีการปลูกพรั่งในเชิงพาณิชย์กันมากขึ้น แต่ในฤดูกาลที่ผลผลิตออกสู่ตลาด ปริมาณมาก ทำให้เกิดภาวะผลพรั่งส่วนตัวและราคาตกค่า การผลิตน้ำฟรังส์เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการเพิ่มนูลค่า ของผลผลิตและทำให้มีน้ำฟรังส์บริโภคได้ตลอดปี อย่างไรก็ตามน้ำฟรังส์เป็นน้ำผลไม้ที่มีรสชาติค่อนข้างจืดและมี

สภาวะความเป็นกรดคា จึงต้องมีการปูรุ่งแต่งรสชาติโดยการเสริมด้วยน้ำผลไม้ที่มีค่าความเป็นกรดสูงกว่าเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ชนิดใหม่ที่มีรสชาติดีขึ้น โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาระบบที่เหมาะสมในการผลิตน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่ง การเปลี่ยนแปลงคุณภาพในระหว่างการเก็บรักษา และทดสอบการยอมรับของผู้บริโภค

อุปกรณ์และวิธีการ

1. ศึกษาคุณลักษณะของน้ำฟรั่งที่มีจำหน่ายในท้องตลาด

คัดเลือกตัวอย่างน้ำฟรั่งที่มีจำหน่ายในท้องตลาด จำนวน 3 ตัวอย่าง มาทำการตรวจวิเคราะห์คุณภาพดังนี้

1.1 คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่ ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด และค่าซี ($L^* a^* b^*$)

1.2 คุณภาพทางเคมี ได้แก่ ค่าความเป็นกรดค้าง ปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริก และปริมาณวิตามินซี

2. ศึกษาระบบที่เหมาะสมในการผลิตน้ำฟรั่ง

2.1 ศึกษาระบบที่เหมาะสมในการเตรียมน้ำฟรั่ง

นำผลฟรั่งมาสักด้วยน้ำฟรั่งตามวิธีการดังแสดงในภาพที่ 1 ศึกษาระยะเวลาที่ใช้ในการลวกผลฟรั่ง และอัตราส่วนของน้ำต่อเนื้อฟรั่ง ทำการวิเคราะห์คุณสมบัติดังนี้

2.1.1 หาปริมาณผลิตของน้ำฟรั่งที่สักด้วย

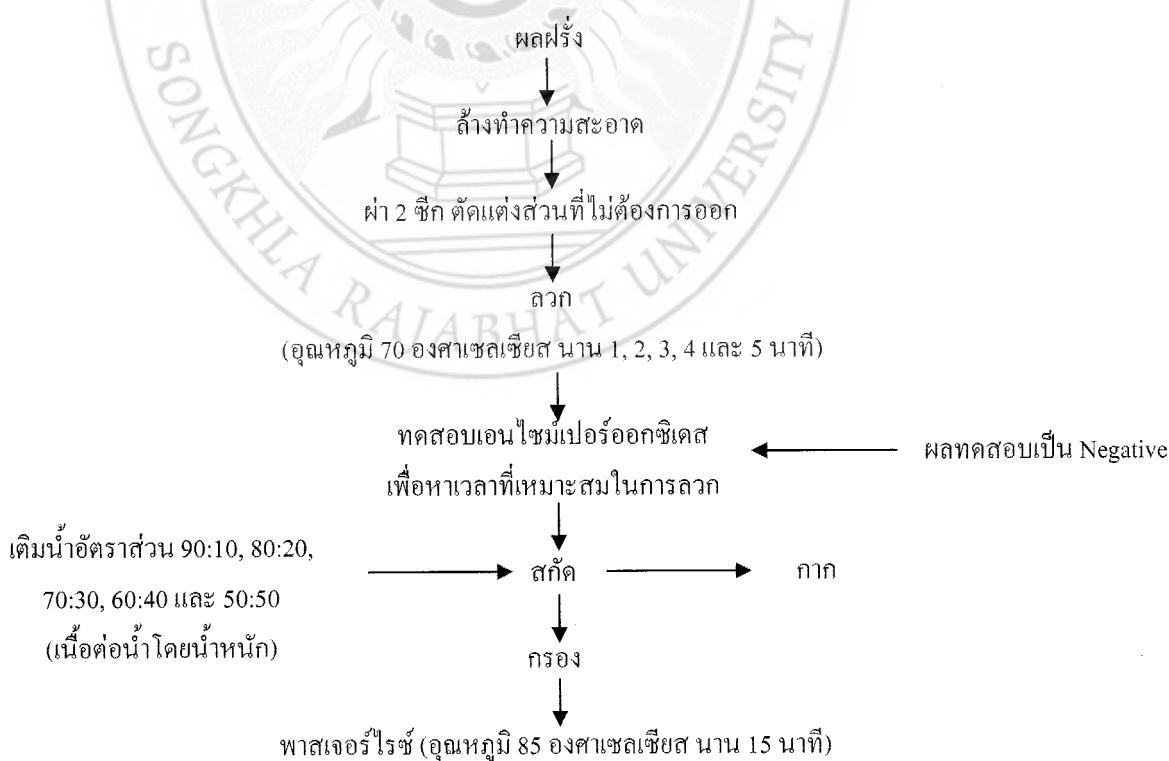
2.1.2 วิเคราะห์องค์ประกอบของน้ำฟรั่งที่สักด้วย

2.1.2.1 คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่ ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด

2.1.2.2 คุณภาพทางเคมี ได้แก่ ค่าความเป็นกรดค้าง ปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริก

ปริมาณวิตามินซี ปริมาณน้ำตาลทั้งหมดและน้ำตาลรีดิวช์ (A.O.A.C., 2000)

ทำการคัดเลือกวิธีการเตรียมน้ำฟรั่งที่เหมาะสมที่สุดเพื่อใช้ในการทดลองข้อต่อไป

ภาพที่ 2 กรรมวิธีการผลิตน้ำฟรั่ง

2.2 ศึกษาการนำน้ำฟรังให้ใส่ด้วยเอนไซม์เพคตินase

นำผลฟรังที่ระยะเวลาการลวก และอัตราส่วนของน้ำที่ใช้สกัดจากข้อ 2.1 มาสกัดเป็นน้ำฟรัง หลังจากพาสเจอร์ไรซ์น้ำฟรังเพื่อทำลายจุลินทรีย์และเอนไซม์ที่มีอยู่ ปล่อยให้อุณหภูมิลดลงเป็น 50 องศาเซลเซียส เติมเอนไซม์เพคตินaseความเข้มข้นร้อยละ 0, 0.05, 0.10, 0.15, 0.20, 0.25 และ 0.30 ของน้ำหนักน้ำฟรัง ตามลำดับ บ่มที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 และ 2 ชั่วโมง จากนั้นทำการยับยั้งเอนไซม์ที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1.5 นาที กรองแยกตะกอน แล้วนำน้ำฟรังที่ได้มาตรวจสอบความชุ่นในรูปของค่าการส่องผ่านของแสงด้วยเครื่องสเปกโโตโฟโตมิเตอร์ที่ความยาวคลื่น 660 นาโนเมตร คัดเลือกระดับความเข้มข้นของเอนไซม์และเวลาในการบ่มที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

3. ศึกษาการพัฒนาสูตรน้ำฟรังเพื่อปรับปรุงรสชาติ

นำน้ำฟรังที่ได้จากการคัดเลือกข้อที่ 2 มาทำการศึกษาอัตราส่วนของปริมาณของเจ๊งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมด ด้วยน้ำตาลและกรดซิต蕊กิให้ได้เท่ากับ 20, 25, 30, 35, 40, 45 และ 50 โดยให้ปริมาณของเจ๊งที่ละลายได้ออยู่ในช่วง $10\text{-}16^{\circ}\text{Brix}$ และปริมาณกรดอยู่ในช่วงร้อยละ 0.32-0.50 ทดสอบคุณสมบัติทางด้านรสชาติ ด้วยผู้ตัดสิน Hedonic-9-scale โดยใช้ผู้ทดสอบจำนวน 30 คน (Lawless and Heymann, 1999)

4. ศึกษาการพัฒนาสูตรน้ำฟรังเพื่อปรับปรุงกลิ่นรส

เตรียมน้ำผลไม้แต่ละต่างกัน 3 ชนิด ได้แก่ น้ำสับปะรด น้ำส้ม และน้ำมะม่วงหิมพานต์ ในอัตราส่วนน้ำฟรังต่อน้ำผลไม้ เท่ากับ 90:10, 80:20 และ 70:30 ตามลำดับ แล้วปรับปรุงรสชาติให้ได้ตามสูตรที่ได้รับการคัดเลือกจากข้อ 3 ทำการพาสเจอร์ไรซ์ที่อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที ทดสอบคุณสมบัติทางด้านรสชาติ ด้วยผู้ตัดสิน Hedonic-9-scale โดยใช้ผู้ทดสอบจำนวน 30 คน (Lawless and Heymann, 1999)

5. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของน้ำผลไม้ผ่านกระบวนการเก็บรักษา

นำผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผ่านกระบวนการน้ำฟรังที่ผ่านการพัฒนาสูตรแล้วจากข้อ 4 มาบรรจุลงร้อนแล้วทำให้เย็นเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง และอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ทำการตรวจสอบคุณภาพ ทุก 5 วัน เป็นเวลา 1 เดือน หรือจนกว่าจะถึงสุดอายุการเก็บรักษา ดังนี้

5.1 คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่ ค่าสี ($L^* a^* b^*$) และปริมาณของเจ๊งที่ละลายได้ทั้งหมด

5.2 คุณภาพทางเคมี ได้แก่ ค่าความเป็นกรดค้าง ปริมาณวิตามินซี ปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิต蕊ก และปริมาณน้ำตาลทั้งหมดและน้ำตาลเรซิวิช (A.O.A.C., 2000)

5.3 คุณภาพทางจุลินทรีย์ ได้แก่ ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด และปริมาณเยสต์แคร์รา (Speak, 1976)

6. สำรวจและทดสอบผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผ่านกระบวนการเก็บรักษา

ผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผ่านกระบวนการน้ำฟรังตามกรรมวิธีที่คัดเลือกได้จากข้อ 4 มาทำการทดสอบการยอมรับโดยรวมของผู้บริโภคในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 100 คน ออกรอบแบบสอบถามที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการบริโภค และความชอบรวมของผลิตภัณฑ์ ด้วยวิธี Hedonic-5-scale (Lawless and Heymann, 1999)

7. ประเมินคุณภาพผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผ่านกระบวนการเก็บรักษา

คำนวณคุณภาพผลิต อันประกอบด้วย พลฟรัง ผลไม้ที่ใช้เป็นส่วนผสม (สับปะรด, ส้ม หรือ มะม่วงหิมพานต์), น้ำตาลทราย, กรดซิต蕊ก และภาชนะบรรจุ

ผลการทดลองและวิจารณ์

1. การศึกษาคุณลักษณะของน้ำฟรังที่มีจำนวนน้ำในห้องคลาด

จากการศึกษาคุณลักษณะของน้ำฟรังที่มีจำนวนน้ำในห้องคลาด จำนวน 3 ตัวอย่าง พบร่วมน้ำฟรังที่มีจำนวนน้ำในห้องคลาดมีค่าความเป็นกรดค่า องค์ในช่วง 3.22 - 3.36 ปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริก มีค่าร้อยละ 0.23 - 0.39 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด มีค่าในช่วง 12.00 - 13.40 องศาบริกซ์ น้ำฟรังที่มีการวางแผนจำนวนน้ำในห้องคลาด มีปริมาณวิตามินซีอยู่ในช่วง 17.23 - 25.19 มิลลิกรัม/ 100 มิลลิลิตร และเมื่อวิเคราะห์ค่าสี (L^* a^* b^*) พบร่วมน้ำฟรังทั้ง 3 ตัวอย่าง มีค่า L^* a^* b^* อยู่ในช่วง 21.14 - 32.29 , -0.96 – 1.23 และ 26.23 – 33.61 ตามลำดับ

2. การศึกษาระบบที่เหมาะสมในการผลิตน้ำฟรัง

2.1 การศึกษาระบบที่เหมาะสมในการเตรียมน้ำฟรัง

จากการศึกษาระบบที่เหมาะสมในการเตรียมน้ำฟรัง พบร่วยว่าระยะเวลาที่ใช้ในการลวกมีผลต่อการขับยั่ง เอนไซม์ปอร์ออกซิเดส โดยการลวกฟรังเป็นระยะเวลานาน 5 นาที (อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส) สามารถยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ปอร์ออกซิเดสได้ วิไล รังสادทอง (2543) กล่าวว่า การลวกเป็นกระบวนการที่ใช้ทำลายการทำงานของเอนไซม์ในผลไม้ก่อนการแปรรูปหรือป้องกันการทำงานของเอนไซม์ในระหว่างการเก็บรักษา ซึ่งการลวกอย่างไม่สมบูรณ์อาจเกิดผลเสียมากกว่าไม่ลวก เนื่องจากอาจเป็นการให้ความร้อนที่เพียงพอต่อการทำลายเนื้อเยื่อของอาหาร แต่ไม่สามารถทำลายเอนไซม์ได้ ซึ่งจะทำให้เอนไซม์รวมตัวกับสารตั้งต้นได้ง่ายขึ้น โดยทั่วไปเอนไซม์ที่ใช้เป็นตัวบ่งชี้ในการลวก คือ เอนไซม์ปอร์ออกซิเดส เนื่องจากเป็นเอนไซม์ที่มีความทนทานต่อความร้อนได้สูงสุดในผลไม้ ดังนั้น ถ้าตรวจไม่พบเอนไซม์ปอร์ออกซิเดส ก็แสดงว่าเอนไซม์อื่นๆ ถูกทำลายไปด้วยแล้ว เช่นกัน อย่างไรก็ได้ การลวกที่ระยะเวลานานเกินไป จะส่งผลต่อปฏิกิริยาสีน้ำตาล และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการระเหยของสารระเหยบางตัว (Fabian and Winslow, 1992)

จากการวิเคราะห์ปริมาณผลิตของน้ำฟรังที่สักด้วย โดยการนำผลฟรังที่ผ่านการลวกเป็นระยะเวลานาน 5 นาที มาสักด้วยอัตราส่วนของเนื้อฟรังต่อน้ำ แตกต่างกัน 5 ระดับ คือ 90:10 , 80:20 , 70:30, 60:40 และ 50:50 ตามลำดับ ผลการทดลองพบว่า เมื่อเพิ่มปริมาณน้ำในการสักด้วยลดลงของผลผลิตน้ำฟรังที่สักด้วยค่าเพิ่มขึ้น ($p<0.05$) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของน้ำฟรังที่สักด้วย พบว่า น้ำฟรังมีค่าความเป็นกรดค่า ปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริก และปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด อยู่ในช่วง 3.72-3.79 , 0.33-0.47 และ 9.59-13.74 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาปริมาณวิตามินซี น้ำตาลทั้งหมด และน้ำตาลรีดิวช์ พบร่วยว่าปริมาณวิตามินซีของน้ำฟรังมีแนวโน้มลดลงเมื่อเพิ่มปริมาณน้ำในการสักด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอัตราส่วนของเนื้อฟรังต่อน้ำ พบว่าการสักด้วยอัตราส่วนของเนื้อฟรังต่อน้ำ 90:10 และ 80:20 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) และปริมาณน้ำตาลทั้งหมด และน้ำตาลรีดิวช์ของน้ำฟรังมีค่าอยู่ในช่วง 8.59-18.55 และร้อยละ 5.51-7.17 ตามลำดับ ซึ่งจากการทดลองนี้ชี้ให้เห็นว่า กรรมวิธีที่เหมาะสมในการเตรียมน้ำฟรัง กระทำได้โดยการลวกผลฟรังที่ระยะเวลานาน 5 นาที แล้วสักด้วยน้ำฟรังโดยใช้อัตราส่วนของเนื้อฟรังต่อน้ำเท่ากับ 80:20

2.2 การศึกษาการทำน้ำฟรังให้ใส่ด้วยเอนไซม์เพคตินส์

จากการศึกษาการทำน้ำฟรังให้ใส่ด้วยเอนไซม์เพคตินส์ โดยใช้เอนไซม์ที่ความเข้มข้นแตกต่างกัน 6 ระดับ คือ ร้อยละ 0.05, 0.10, 0.15, 0.20, 0.25 และ 0.30 บ่มที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เวลาในการทำปฏิกิริยาต่างกัน 2 ระดับ คือ 1 และ 2 ชั่วโมง ตามลำดับ พบร่วยว่าความเข้มข้นของเอนไซม์และเวลาที่ใช้ในการบ่มเพิ่มขึ้น ค่าร้อยละของการยอมให้แสงผ่านของทุกตัวอย่างมีแนวโน้มสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อความเข้มข้นของเอนไซม์และเวลาในการ

ทำปฏิกริยาเพิ่มขึ้น เออน ไซม์มีโอกาสอยู่ต่อสาธารณชนที่มีอยู่ในน้ำฟรั่งมากขึ้น เช่น กัน ทำให้สารประกอบที่แพร่กระจายอยู่ต่อกันของจากน้ำฟรั่งมากขึ้น (อมรรัตน์ มนูหประเสริฐ, 2545) อย่างไรก็ได้การใช้เออนไซม์ที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.20-0.30 บ่มนานา 2 ชั่วโมง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

ผลการศึกษาคุณลักษณะทางด้านประสิทธิภาพว่า เมื่อระยะเวลาในการบ่มเพิ่มขึ้น คะแนนเฉลี่ยด้านสีกิน รสชาติ ความใส และความชอบรวมมีค่าสูงขึ้นด้วย ($p<0.05$) อย่างไรก็ตามจากการศึกษาเมื่อพิจารณาคุณลักษณะด้านความชอบรวมจะเห็นว่าผู้ทดสอบชี้ให้คะแนนเฉลี่ยตัวอย่างที่ใช้ความเข้มข้นของเออนไซม์ร้อยละ 0.20 และบ่มเป็นเวลานาน 2 ชั่วโมงสูงที่สุด ($p<0.05$) (ตารางที่ 1) ซึ่งจากการศึกษาข้างต้นเมื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการใช้เออนไซม์จึงได้คัดเลือกความเข้มข้นของเออนไซม์และระยะเวลาในการบ่มที่ร้อยละ 0.20 และ 2 ชั่วโมง เป็นสภาวะที่เหมาะสมที่สุดในการสกัดน้ำฟรั่งให้ได้ดีกว่าเออนไซม์เพคตินส

3. การศึกษาการพัฒนาสูตรน้ำฟรั่งเพื่อปรับปรุงรสชาติ

จากการศึกษาการพัฒนาสูตรน้ำฟรั่งเพื่อปรับปรุงรสชาติ โดยปรับอัตราส่วนของปริมาณของเบจิ้งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดให้ได้เท่ากับ 20, 25, 30, 35, 40, 45 และ 50 แล้วทดสอบคุณสมบัติทางด้านประสิทธิภาพโดยใช้ผู้ทดสอบจำนวน 30 คน พบร่วมกันว่าคุณลักษณะด้านกิน แล้วรสชาติระหว่างอัตราส่วนปริมาณของเบจิ้งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดที่ 45 และ 50 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) และจากการศึกษาพบว่าน้ำฟรั่งที่อัตราส่วนปริมาณของเบจิ้งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดเป็น 45 มีคะแนนความชอบรวมสูงที่สุด ($p<0.05$) (ตารางที่ 2) ดังนั้นจึงคัดเลือกอัตราส่วนดังกล่าวเพื่อใช้ในการศึกษาการพัฒนาสูตรน้ำฟรั่งเพื่อปรับปรุงกลิ่นรสต่อไป

4. การศึกษาการพัฒนาสูตรน้ำฟรั่งเพื่อปรับปรุงกลิ่นรส

จากการศึกษาการพัฒนาสูตรน้ำฟรั่งเพื่อปรับปรุงกลิ่นรส โดยนำน้ำฟรั่งที่ผ่านการพัฒนาสูตรเพื่อปรับปรุงรสชาติมาผสมกับน้ำผลไม้แตกต่างกัน 3 ชนิด คือ น้ำสับปะรด น้ำส้ม และน้ำมะม่วงหิมพานต์ ในอัตราส่วนน้ำฟรั่งต่อน้ำผลไม้ เท่ากับ 90:10 80:20 และ 70:30 ตามลำดับ ปรับอัตราส่วนของปริมาณของเบจิ้งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมด เท่ากับ 45 และทดสอบทางด้านประสิทธิภาพโดยใช้ผู้ทดสอบจำนวน 30 คน พบร่วมกับน้ำผลไม้ผสมที่มีส่วนผสมของน้ำสับปะรดมีคุณลักษณะทั้งด้านสี กลิ่น รสชาติ และความชอบรวมสูงกว่าน้ำผลไม้ที่มีส่วนผสมของน้ำส้มและน้ำมะม่วงหิมพานต์ตามลำดับ โดยจากการทดลองพบว่า น้ำผลไม้ผสมที่มีส่วนผสมของน้ำฟรั่ง:น้ำสับปะรด เท่ากับ 80:20 มีคะแนนเฉลี่ยด้านสี รสชาติ และความชอบรวมสูงที่สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ดังนั้นจึงคัดเลือกชุดการทดลองดังกล่าวเพื่อใช้ในการศึกษาขั้นตอนต่อไป

ตารางที่ 1 ร้อยละของการยอมให้แสงผ่านและถักยนต์ทางประสาทสัมผัสของน้ำผึ้งที่ผ่านการทำให้ใสด้วยเอนไซม์เพคตินaseที่ความเข้มข้นและเวลาในการทำปฏิกิริยาต่างกัน

ความเข้มข้นของเอนไซม์เพคตินase (ร้อยละ)													
	0.05		0.10		0.15		0.20		0.25		0.30		
	เวลาทำปฏิกิริยา		เวลาทำปฏิกิริยา		เวลาทำปฏิกิริยา		เวลาทำปฏิกิริยา		เวลาทำปฏิกิริยา		เวลาทำปฏิกิริยา		
	1 ชั่วโมง	2 ชั่วโมง											
%T 660 nm	98±1.23 ^a	120±1.55 ^c	115±2.10 ^b	162±2.07 ^e	127±1.54 ^d	195±1.79 ^h	170±2.58 ^f	276±2.66 ⁱ	181±1.07 ^g	277±2.69 ⁱ	194±2.01 ^h	278±2.73 ⁱ	
ถักยนต์ทางประสาทสัมผัส													
สี	6.24±0.05 ^a	6.88±0.02 ^c	6.73±0.01 ^b	7.44±0.01 ^e	7.17±0.02 ^d	7.63±0.03 ^f	7.80±0.02 ^g	8.32±0.04 ^j	8.12±0.10 ^h	8.35±0.05 ^k	8.22±0.06 ⁱ	8.50±0.05 ^l	
กลิ่น	6.91±0.01 ^a	7.08±0.01 ^c	7.01±0.01 ^b	7.13±0.02 ^d	7.28±0.06 ^e	7.44±0.02 ^h	7.34±0.02 ^f	7.43±0.02 ^h	7.39±0.07 ^g	7.44±0.05 ^h	7.50±0.05 ⁱ	7.54±0.10 ^j	
รสชาติ	6.21±0.07 ^a	6.26±0.03 ^b	6.40±0.03 ^c	6.72±0.02 ^d	6.73±0.04 ^d	7.24±0.03 ^e	7.53±0.02 ^f	7.96±0.03 ^j	7.74±0.06 ^g	7.81±0.02 ^h	7.94±0.03 ⁱ	7.94±0.08 ⁱ	
ความใส	5.13±0.01 ^a	6.81±0.01 ^f	5.74±0.05 ^b	7.13±0.04 ^g	5.91±0.01 ^c	7.63±0.01 ⁱ	6.36±0.03 ^d	7.86±0.03 ^j	6.62±0.06 ^e	7.90±0.01 ^k	7.21±0.05 ^h	7.91±0.06 ^k	
ความชอบรวม	5.73±0.03 ^a	6.40±0.04 ^c	6.30±0.01 ^b	6.92±0.02 ^f	6.44±0.01 ^d	7.51±0.01 ⁱ	6.48±0.03 ^c	8.15±0.02 ^l	7.17±0.07 ^g	8.12±0.04 ^k	7.35±0.04 ^h	8.07±0.04 ^j	

ค่าเฉลี่ย ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ใช้ผู้ทดสอบ 30 คน)

ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่มีอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

ตารางที่ 2 การประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัสของน้ำฟริ่งที่อัตราส่วนของปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดที่ระดับแตกต่างกัน

ชุดการทดลอง	ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ ทั้งหมด (องศาเริคซ์)	ปริมาณกรดทั้งหมด (ร้อยละ ของกรดซิตริก)	อัตราส่วนของปริมาณของแข็งที่ ละลายน้ำได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรด ทั้งหมด			อัตราเฉลี่ยทางประสานสัมผัส		
			สี	กลิ่น	รสชาติ	ความชอบรวม		
1	10	0.50	20	7.46±1.13 ^a	7.37±0.97 ^a	7.03±0.79 ^a	6.89±1.19 ^a	
2	11	0.44	25	7.52±0.67 ^b	7.50±0.82 ^b	7.11±0.84 ^b	7.33±0.81 ^b	
3	12	0.40	30	7.70±0.91 ^d	7.63±0.86 ^d	7.16±0.96 ^c	7.46±0.96 ^c	
4	12	0.34	35	7.64±0.87 ^c	7.66±0.74 ^c	7.24±1.05 ^d	7.60±1.17 ^d	
5	14	0.35	40	7.73±0.70 ^c	7.60±0.82 ^c	7.27±1.38 ^c	7.68±0.95 ^c	
6	14	0.31	45	7.73±0.92 ^c	7.84±0.77 ^f	7.77±0.96 ^f	8.12±0.93 ^g	
7	16	0.32	50	7.76±0.66 ^f	7.84±1.00 ^f	7.76±0.85 ^f	8.06±1.01 ^f	

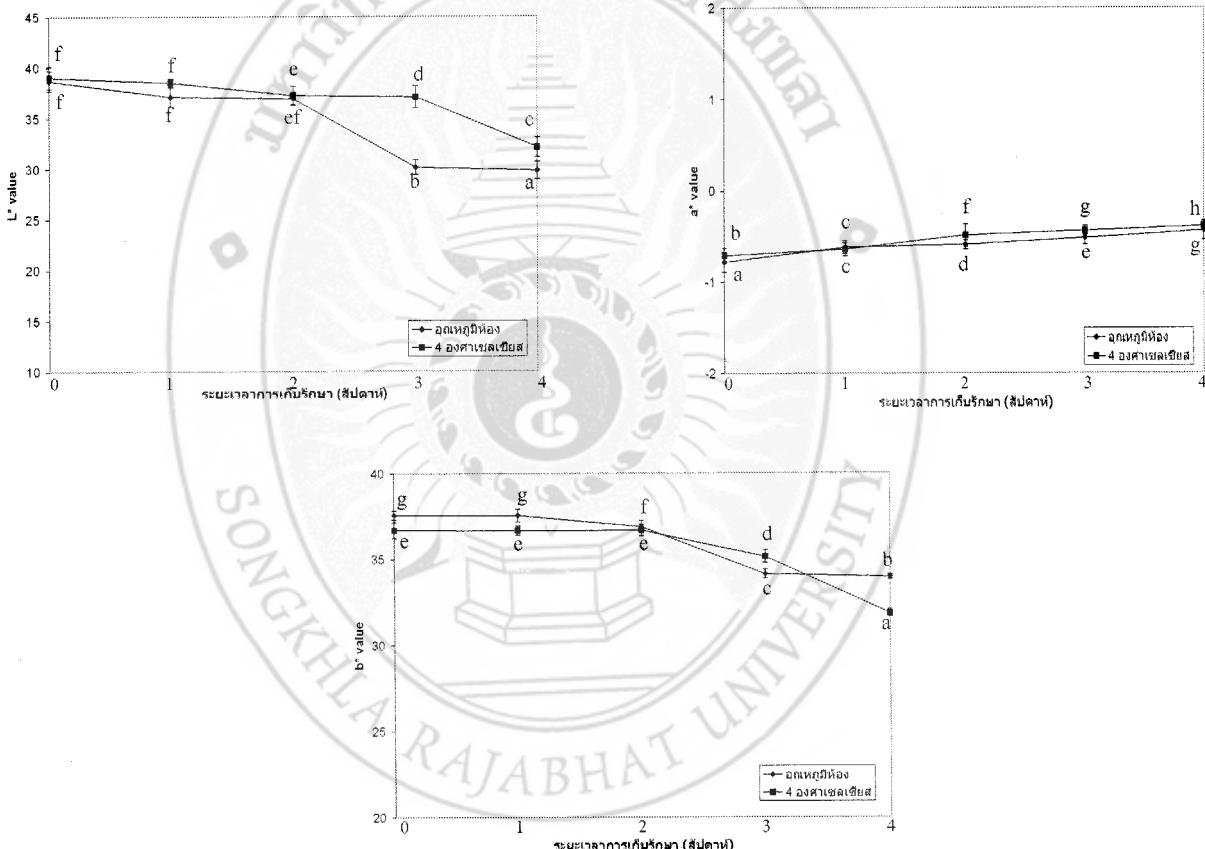
ค่าเฉลี่ย ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ใช้ผู้ทดสอบ 30 คน)

ค่าเฉลี่ยในแนวตั้งที่มีอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

5. การศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของน้ำผลไม้ผึ้งจากน้ำฟรั่งในระหว่างการเก็บรักษา

5.1 คุณภาพทางกายภาพ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพของน้ำผลไม้ผึ้งจากน้ำฟรั่ง พบว่าการเก็บรักษาน้ำผลไม้ผึ้งจากน้ำฟรั่งเป็นระยะเวลาหนึ่ง ค่า L* และ b* มีแนวโน้มลดลง โดยพบว่าน้ำผลไม้ผึ้งจากน้ำฟรั่งที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 0 และ 2 สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) เข่นเดียวกับการเก็บรักษาน้ำผลไม้ผึ้งจากน้ำฟรั่งที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ที่ 0 และ 3 สัปดาห์ ทั้งนี้อาจเกิดจากปฏิกิริยาเมล็ดลาร์ดได้สารสีน้ำตาลของเมล็ดอบคิน (ปราสาท สวัสดิชิตัง, 2538) หรือวิตามินซีในผลิตภัณฑ์ถูกออกซิไดซ์ไปเป็นกรดดีไฮโดรออกซอร์บิกไดบีบีทำปฏิกิริยากับกรดอะมิโนให้ผลลัพธ์เป็นสารสีน้ำตาลจากปฏิกิริยาเมล็ดลาร์ด (Eskin, 1990) ในขณะที่การเก็บรักษาน้ำผลไม้ผึ้งเป็นระยะเวลาหนึ่ง ค่า a* มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ผลการวิเคราะห์ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดของน้ำผลไม้ผึ้งจากน้ำฟรั่ง พบว่าปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดมีแนวโน้มคงที่ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา

ภาพที่ 3 ค่า L* a* b* ของน้ำผลไม้ผึ้งจากน้ำฟรั่งระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องและ 4 °C นาน 4 สัปดาห์ ค่าเฉลี่ย ± станdeviation หมายเหตุ: หมายเหตุที่มีอักษรเหมือนกันไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

5.2 คุณภาพทางเคมี

ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของน้ำผลไม้ผึ้งจากน้ำฟรั่ง พบว่าค่าความเป็นกรดค่างและปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริกของน้ำผลไม้ผึ้งจากน้ำฟรั่งทุกชุดการทดลองมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา โดยค่าความเป็นกรดค่างอยู่ในช่วง 3.95-4.25 และปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริกมีค่า 0.40-0.44

ขณะที่ปริมาณวิตามินซี ปริมาณน้ำตาลทั้งหมดและน้ำตาลรีดิวช์มีแนวโน้มลดลง เมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้น ($p<0.05$) โดยมีค่า 52.04-68.59 มิลลิกรัม/ 100 มิลลิลิตร, ร้อยละ 15.11-17.18 และร้อยละ 5.63-7.39 ตามลำดับ

5.3 คุณภาพทางจุลินทรีย์

จากการวิเคราะห์คุณภาพทางจุลินทรีย์ พบร่วมปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในน้ำผลไม้ผสานจากน้ำฟรั่งที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส มีค่าอยู่ในช่วง 1-45 CFU/ml ลดลงระยะเวลาการเก็บรักษา 4 สัปดาห์ ขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในน้ำผลไม้ผสานจากน้ำฟรั่งมีค่ามากกว่า 500 CFU/ml ในสัปดาห์ที่ 2 ของ การเก็บรักษา ซึ่งมาตรฐานเครื่องคุณภาพน้ำผลไม้กำหนดให้มีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดไม่เกิน 500 CFU/ml ปริมาณยีสต์และราในน้ำผลไม้ผสานจากน้ำฟรั่งที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ตรวจไม่พบลดลงระยะเวลาการเก็บรักษา 4 สัปดาห์ ขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องจำนวนยีสต์และราไม่นากกว่า 10 CFU/g ในสัปดาห์ที่ 2 ของการเก็บรักษา ซึ่งมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมน้ำผลไม้กำหนดไว้ว่าต้องไม่มีจุลินทรีย์จำพวกยีสต์และราอันเดดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์สามารถเก็บรักษาได้ไม่เกิน 2 สัปดาห์ที่อุณหภูมิห้อง ซึ่งจะมีความปลอดภัยสำหรับการบริโภค และการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ไม่ทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดการเสื่อมเสีย

6. การสำรวจและทดสอบผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสานจากน้ำฟรั่งต่อการยอมรับของผู้บริโภค

6.1 ลักษณะทางประชากรของผู้บริโภค

ผู้บริโภคเป็นเพศชายร้อยละ 41 เพศหญิงร้อยละ 59 มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป การศึกษาของผู้บริโภคส่วนใหญ่ร้อยละ 47 อายุในระดับปริญญาตรี โดยผู้บริโภคส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวและเข้ารับการศึกษาเป็นร้อยละ 29 และ 24 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีรายได้ 5,000-10,000 บาท

6.2 พฤติกรรมการซื้อและการบริโภค

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อและการบริโภคเครื่องคุณภาพน้ำผลไม้ของผู้บริโภค พบร่วมผู้บริโภคร้อยละ 82 ชอบบริโภคผั่ง ซึ่งผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมบริโภคผั่งในรูปรับประทานสด และเครื่องคุณภาพน้ำผลไม้ แต่ร้อยละ 36 รู้สึกเจ็บฯ ผู้บริโภคส่วนใหญ่ร้อยละ 41 มีความถี่ในการบริโภคน้ำผลไม้นานๆ ครั้ง โดยผู้บริโภค มีเหตุผล 3 อันดับแรกในการเลือกซื้อคือ ต้องการคุณค่าทางอาหาร ดีมีเพื่อคุ้มค่า และความสะดวกในการซื้อตามลำดับ สำหรับสถานที่ที่ซื้อผู้บริโภคส่วนใหญ่ซื้อผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้มีคือ ชูปเปอร์สโตร์

6.3 การยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสานจากน้ำฟรั่ง

ผลการทดสอบการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสานจากน้ำฟรั่ง พบร่วมผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้คะแนนความชอบเฉลี่ยต่อลักษณะปราภูมิ เท่ากับ 4.18 คะแนน สีเท่ากับ 3.88 คะแนน กลิ่นรส เท่ากับ 4.46 คะแนน เนื้อสัมผัส เท่ากับ 4.19 คะแนน และความชอบรวม เท่ากับ 4.26 คะแนน โดยผู้บริโภคให้การยอมรับผลิตภัณฑ์ร้อยละ 75 ซึ่งผู้บริโภคที่ให้การยอมรับผลิตภัณฑ์มีเหตุผล 3 อันดับแรกคือ อร่อย กลิ่นรสเปลกใหม่ และมีคุณค่าทางอาหาร เพิ่มขึ้น ขณะที่ผู้บริโภคที่ไม่ให้การยอมรับผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่งให้เหตุผลว่าไม่คุ้นเคย ไม่ชอบในรสชาติของผลิตภัณฑ์ และ ไม่ชอบในกลิ่นของผลิตภัณฑ์ โดยผู้บริโภคยินดีซื้อผลิตภัณฑ์หากมีการวางจำหน่ายในห้องตลาด ในราคา 17 บาทต่อขวด (ขวดละ 250 มิลลิลิตร) คิดเป็นร้อยละ 87

7. การประเมินต้นทุนการผลิตน้ำผลไม้ผสานจากน้ำฟรั่ง

ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสานจากน้ำฟรั่ง มีค่าเท่ากับ 10.29 บาท ต่อขวด (ปริมาตร 250 มิลลิลิตร)

สรุปผล

1. จากการศึกษาคุณลักษณะของน้ำฟร่องที่มีจำนวนภายในห้องคลาด จำนวน 3 ตัวอย่าง พบว่า น้ำฟร่องที่มีจำนวนภายในห้องคลาด มีค่าความเป็นกรดค่างอยู่ในช่วง 3.22 - 3.36 ปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริก มีค่าอยู่ระหว่าง 0.23 - 0.39 ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด มีค่าในช่วง 12.00 - 13.40 องศาบริกต์ ปริมาณวิตามินซี มีค่า 17.23 - 25.19 มิลลิกรัม/ 100 มิลลิลิตร และเมื่อวิเคราะห์ค่าสี พบว่า น้ำฟร่องมีค่า L* a* b* อยู่ในช่วง 21.14 - 32.29, -0.96 - 1.23 และ 26.23 – 33.61 ตามลำดับ

2. กรรมวิธีที่เหมาะสมในการผลิตน้ำฟร่อง สามารถเตรียมได้จากการนำผลผึ้งมาล้างทำความสะอาดผ่าน 2 ซีก แล้วตัดแต่งส่วนที่ไม่ต้องการออก จากนั้นนำมาลวกที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที แล้วสกัดน้ำฟร่องโดยใช้อัตราส่วนของเนื้อฟร่องต่อน้ำ เท่ากับ 80: 20 แล้วนำน้ำฟร่องที่ได้มาทำให้ใสด้วยอนาคต ไม่มีเศษส่วนที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.20 บ่มที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง

3. การศึกษาการพัฒนาสูตรน้ำฟร่อง พบว่า ตัวอย่างน้ำฟร่องที่มีอัตราส่วนของปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริกเป็น 45 ได้คะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสด้านกลิ่น รสชาติ และความชอบรวมสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.84 ± 0.77 , 7.77 ± 0.96 และ 8.12 ± 0.93 ตามลำดับ

4. การพัฒนาสูตรน้ำฟร่องเพื่อปรับปรุงกลิ่นรส โดยนำน้ำฟร่องที่ผ่านการพัฒนาสูตรเพื่อปรับปรุงรสชาติมาผสมกับน้ำผลไม้ต่างๆ ได้แก่ น้ำสับปะรด น้ำส้ม และน้ำมะม่วงหิมพานต์ ในอัตราส่วนน้ำฟร่องต่อน้ำผลไม้เท่ากับ 90:10, 80:20 และ 70:30 ตามลำดับ แล้วปรับอัตราส่วนของปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริกเป็น 45 แล้วทดสอบทางประสาทสัมผัส พบว่า น้ำผลไม้ผสมที่มีส่วนผสมของน้ำสับปะรุงมีคุณลักษณะทั้งด้านสี กลิ่น รสชาติ และความชอบรวมสูงกว่าน้ำผลไม้ที่มีส่วนผสมของน้ำส้ม และน้ำมะม่วงหิมพานต์ ตามลำดับ โดยตัวอย่างน้ำผลไม้ผสมที่มีส่วนผสมของน้ำฟร่องต่อน้ำสับปะรุงเท่ากับ 80:20 มีคะแนนเฉลี่ยด้านสี รสชาติ และความชอบรวมสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

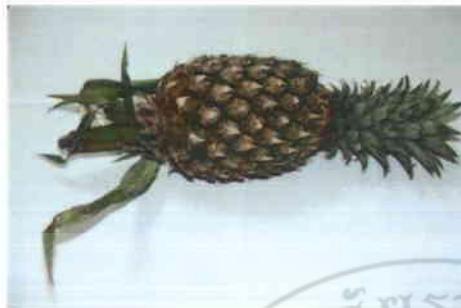
5. เมื่อเก็บรักษาผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องที่อุณหภูมิห้องและอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 เดือน พบว่า ค่า L* (ความสว่าง) และ ค่า a* มีแนวโน้มลดลง โดยน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องที่เก็บที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 0 และ 2 สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เข่นเดียวกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ที่ 0 และ 3 สัปดาห์ ในขณะที่ ค่า a* มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ขณะที่ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดของน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา จากการวิเคราะห์คุณภาพทางเคมี พบว่า ค่าความเป็นกรดค้าง และปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริกของน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา ขณะที่ปริมาณวิตามินซี ปริมาณน้ำตาลทั้งหมด และน้ำตาลรีดิวซ์มีค่าคงคลุมเมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้น ($p < 0.05$) สำหรับคุณภาพทางจุลินทรีย์ พบว่า ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องที่เก็บรักษาในช่วง 1-45 CFU/ml ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา 4 สัปดาห์ ขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ตรวจไม่พบตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา 4 สัปดาห์ ขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องจำนวนยีสต์ และราเมี๊ยะกว่า 10 CFU/g ในสัปดาห์ที่ 2 ของการเก็บรักษา

6. การทดสอบการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องของผู้บริโภค จำนวน 100 คน พบว่า ผู้บริโภคให้การยอมรับผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ 75 เมื่อจำนวนผู้บริโภคที่ในราคา 17 บาทต่อขวด (ขวดละ 250 มิลลิลิตร) มีผู้บริโภคที่คิดว่าจะซื้ออยู่ร้อยละ 87 ในขณะที่ต้นทุนการผลิตเท่ากับ 10.29 บาทต่อขวด

เอกสารอ้างอิง

- วิไล รังสิตทอง. 2545. เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาควิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
วิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ.
อมรรัตน์ มุขประเสริฐ. 2545. การทำน้ำฟรังไฝโดยวิธีทางเคมีและชีวเคมี. วิชาการพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ. 12: 57-64.
- A.O.A.C. 2000. Official Methods of Analytical of the Association of Official Chemists International.
17th ed. The Association of Official Chemists International. Gaithersburg.
- Eskin, N.A.M. 1990. Biochemistry of foods. Academic Press Ins. San Diego, California.
- Fabian, F.W. and Winslow, C.E.A. 1992. The Chemistry and Technology of Food Products.
Interscience. New York.
- Lawless, H.T. and Haymann, H. 1999. Sensory Evaluation. AN Aspen Publishes. New York.
- Speak, M.L. 1976. Compendium of Method for the Microbiology Examination of Food. American Public
Health Association, Inc. Washington.

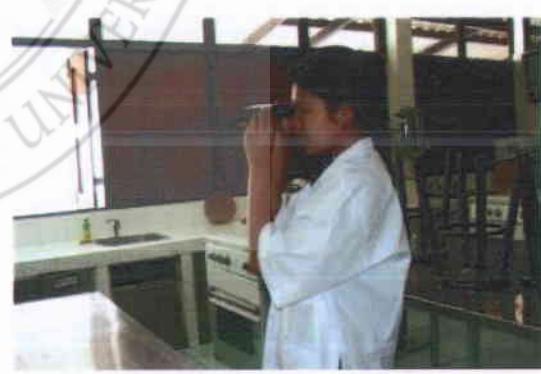
ภาคผนวก ข กิจกรรมของโครงการ

ภาพประกอบภาคผนวกที่ 1 วัตถุดินที่ใช้ในการแปรรูป

ภาพประกอบภาคผนวกที่ 2 กิจกรรมโครงการ

ภาพประกอบภาคผนวกที่ 2 กิจกรรมโครงการ (ต่อ)

ภาคผนวก ก ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้และกิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา และผลที่ได้รับตลอดโครงการ

วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่วางแผนไว้	กิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา	ผลที่ได้รับ
<p>1. เพื่อศึกษากรรมวิธีที่เหมาะสมในการผลิตน้ำผลไม้สมจากน้ำฟรัง</p>	<p>1. ศึกษาคุณลักษณะของน้ำฟรังที่มีจำหน่ายในห้องตลาด จำนวน 3 ตัวอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษากรรมวิธีการผลิตน้ำผลไม้สมจากน้ำฟรังต่อไป</p> <p>2. ศึกษากรรมวิธีที่เหมาะสมในการผลิตน้ำผลไม้สมจากน้ำฟรัง</p> <p>2.1 ศึกษากรรมวิธีการเตรียมน้ำฟรัง</p> <p>2.2 ศึกษาการทำน้ำฟรังให้ใส่ด้วยเอนไซม์เพคตินส์</p>	<p>1. วิเคราะห์คุณลักษณะของน้ำฟรังที่มีจำหน่าย ในห้องตลาด จำนวน 3 ตัวอย่าง</p> <p>2. ศึกษาระบบที่เหมาะสมในการผลิตน้ำผลไม้สมจากน้ำฟรัง</p> <p>2.1 ศึกษาวิธีการเตรียมน้ำฟรัง โดยการลวกผลฟรังที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1, 2, 3, 4 และ 5 นาที ตามลำดับ จากนั้นศึกษาอัตราส่วนของเนื้อฟรังต่อน้ำที่เหมาะสม</p> <p>2.2 ศึกษาการทำน้ำฟรังให้ใส่ด้วยเอนไซม์เพคตินส์ โดยการเติมเอนไซม์เพคตินส์ที่ความเข้มข้นร้อยละ 0, 0.05, 0.10, 0.15, 0.20, 0.25 และ 0.30 และล้วนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 และ 2 ชั่วโมง ตามลำดับ</p>	<p>1. ทราบคุณลักษณะในภาพรวมของน้ำฟรังที่มีจำหน่ายในห้องตลาด</p> <p>2. ได้กรรมวิธีในการผลิตน้ำผลไม้สมจากน้ำฟรัง โดย</p> <p>2.1 การเตรียมน้ำฟรังทำได้โดยการลวกฟรังที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียสนาน 5 นาที แล้วสักด็อกโดยใช้อัตราส่วนของเนื้อฟรังต่อน้ำเท่ากับ 80:20</p> <p>2.2 การทำน้ำฟรังให้ใส่ด้วยเอนไซม์เพคตินส์ ทำได้โดยการเติมเอนไซม์เพคตินส์ที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.20 และล้วนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง</p>

ภาคผนวก ค ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้และกิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา และผลที่ได้รับตลอดโครงการ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่วางแผนไว้	กิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา	ผลที่ได้รับ
	<p>3. พัฒนาสูตรน้ำฟรังเพื่อปรับปรุง รสชาติ</p> <p>4. พัฒนาสูตรน้ำฟรังเพื่อปรับปรุง กลิ่นรส</p>	<p>3. พัฒนาสูตรน้ำฟรังเพื่อปรับปรุงรสชาติ โดย ปรับอัตราส่วนของปริมาณของแจ็งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดเป็น 45 มีคะแนนความชอบรวม 30 คน</p> <p>4. พัฒนาสูตรน้ำฟรังเพื่อปรับปรุงกลิ่นรสโดยนำน้ำฟรังที่ผ่านการพัฒนาสูตรเพื่อปรับปรุงรสชาติ มาผสมกับน้ำผลไม้แยกต่างกัน 3 ชนิด คือ นำสับปะรด น้ำส้ม และน้ำมะม่วงhimpanต์ ในอัตราส่วนน้ำฟรังต่อน้ำผลไม้ เท่ากับ 90:10 80:20 และ 70:30 ตามลำดับ ปรับอัตราส่วนของปริมาณของแจ็งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมด เท่ากับ 45 แล้วทดสอบทางด้านประสิทธิภาพโดยใช้ผู้ทดสอบจำนวน 30 คน</p>	<p>3. นำฟรังที่อัตราส่วนปริมาณของแจ็งที่ปรับอัตราส่วนของปริมาณของแจ็งที่ละลายได้ทั้งหมดต่อปริมาณกรดทั้งหมดเป็น 45 มีคะแนนความชอบรวมสูงที่สุด</p> <p>4. นำผลไม้ผสมที่มีส่วนผสมของน้ำสับปะรด มีคุณลักษณะทั้งด้านสี กลิ่นรสชาติ และความชอบรวมสูงกว่าน้ำสับปะรด น้ำส้ม และน้ำมะม่วงhimpanต์ตามลำดับ โดยที่ผลไม้ที่มีส่วนผสมของน้ำส้มและน้ำมะม่วงhimpanต์ตามลำดับ เท่ากับ 80:20 มีคะแนนความชอบรวมสูงที่สุด</p>

ภาคผนวก ค ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้และกิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา และผลที่ได้รับตลอดโครงการ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่วางแผนไว้	กิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา	ผลที่ได้รับ
2. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องในระหว่างการเก็บรักษา	<p>1. นำผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องที่ผ่านการพัฒนาสูตรมาเก็บรักษา ผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องที่เก็บรักษาที่ต้องน้ำอุณหภูมิห้อง และอุณหภูมิ 4 องศา อุณหภูมิห้อง และอุณหภูมิ 4 องศา เชลเซียส ตรวจสอบคุณภาพ ทุก 5 ชั่วโมง เชลเซียส ตรวจสอบคุณภาพ ทุก 5 วัน เป็นเวลา 1 เดือน ดังนี้</p> <p>1.1 คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่ ค่าสี (L* a* b*) และปริมาณของเย็นที่ละลายได้ทั้งหมด</p> <p>1.2 คุณภาพทางเคมี ได้แก่ ค่าความเป็นกรดค้าง ปริมาณวิตามินซี ปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริก ปริมาณน้ำตาลทั้งหมดและน้ำตาลรีดิวช์ริคิวช์</p> <p>1.3 คุณภาพทางจุลินทรีย์ ได้แก่ ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด อยู่ในช่วง 1-45 CFU/ml ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา 4 สัปดาห์ และตรวจไม่พบยีสต์และรา</p>	<p>1. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของน้ำฟร่องที่ผ่านการพัฒนาสูตรมาเก็บรักษา ผลไม้ผสมจากน้ำฟร่องที่เก็บรักษาที่ต้องน้ำอุณหภูมิห้อง และอุณหภูมิ 4 องศา อุณหภูมิห้อง และอุณหภูมิ 4 องศา เชลเซียส ตรวจสอบคุณภาพ ทุก 5 ชั่วโมง เชลเซียส ตรวจสอบคุณภาพ ทุก 5 วัน เป็นเวลา 1 เดือน ดังนี้</p> <p>1.1 คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่ ค่าสี (L* a* b*) และปริมาณของเย็นที่ละลายได้ทั้งหมด</p> <p>1.2 คุณภาพทางเคมี ได้แก่ ค่าความเป็นกรดค้าง ปริมาณวิตามินซี ปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริก ปริมาณน้ำตาลทั้งหมดและน้ำตาลรีดิวช์ริคิวช์</p> <p>1.3 คุณภาพทางจุลินทรีย์ ได้แก่ ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด อยู่ในช่วง 1-45 CFU/ml ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา 4 สัปดาห์ และตรวจไม่พบยีสต์และรา</p>	<p>1. ผลิตภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพ</p> <p>1.1 คุณภาพทางกายภาพ ได้แก่ ค่าสี (L* a* b*) และปริมาณของเย็นที่ละลายได้ทั้งหมด</p> <p>1.2 คุณภาพทางเคมี ได้แก่ ปริมาณวิตามินซี ปริมาณน้ำตาลทั้งหมดและน้ำตาลรีดิวช์ มีแนวโน้มลดลง ขณะที่ค่า a* มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และปริมาณของเย็นที่ละลายได้ทั้งหมดมีแนวโน้มคงที่</p> <p>1.3 คุณภาพทางจุลินทรีย์ ได้แก่ ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด อยู่ในช่วง 1-45 CFU/ml ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษา 4 สัปดาห์ และตรวจไม่พบยีสต์และรา</p>

ภาคผนวก ค ตารางเบรี่ยນเที่ยบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้และกิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา และผลที่ได้รับตลอดโครงการ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่วางแผนไว้	กิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา	ผลที่ได้รับ
			ในผลิตภัณฑ์ที่เก็บรักษาที่ 4 องศาเซลเซียส ขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ปริมาณจุลินทรีย์ทึ้งหนดในน้ำผลไม้มีผสมจากน้ำฟรั่งมีค่ามากกว่า 500 CFU/ml และจำนวนชีสต์และราเมี๊มากกว่า 10 CFU/g ในสัปดาห์ที่ 2 ของการเก็บรักษา
3. เพื่อสำรวจและทดสอบการยอมรับของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่ง	1. ผลิตน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่ง มาทดสอบการยอมรับโดยรวมของผู้บริโภคในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสangkhla จำนวน 100 คน	1. ผลิตน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่ง มาทดสอบการยอมรับโดยรวมของผู้บริโภค ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 100 คน โดยออกแบบสอบถามที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการบริโภค และความชอบรวมของผลิตภัณฑ์	1. การทดสอบการยอมรับผลิตภัณฑ์ พบร่วมกับผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้คะแนนความชอบเฉลี่ยต่อลักษณะ 4.18 คะแนน สี เท่ากับ 3.88 คะแนน กลิ่นรส เท่ากับ 4.46 คะแนน เนื้อสัมผัส เท่ากับ 4.19 คะแนน และความชอบรวม เท่ากับ 4.26 คะแนน โดยผู้บริโภคให้การยอมรับผลิตภัณฑ์อยู่ 75

ภาคผนวก ก ตารางเปรียบเทียบวัดคุณภาพสังคม กิจกรรมที่วางแผนไว้และกิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา และผลที่ได้รับตลอดโครงการ (ต่อ)

วัดคุณภาพสังคม	กิจกรรมที่วางแผนไว้	กิจกรรมที่ดำเนินการผ่านมา	ผลที่ได้รับ
4. ประเมินต้นทุนในการผลิตน้ำผลไม้ ผสมจากน้ำฟรั่ง	1. ประเมินต้นทุนในการผลิตน้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรั่ง	1. คำนวณต้นทุนการผลิต ประกอบด้วย ผลฟรั่ง ผลไม้ที่ใช้เป็นส่วนผสม (ลับปะรด ส้ม หรือ มะม่วงหิมพานต์) น้ำตาลทราย กระเชิด trig และภาชนะบรรจุ	1. ต้นทุนการผลิตมีค่าเท่ากับ 10.29 บาท ต่อขวด (ปริมาตร 250 มิลลิลิตร)

ภาคผนวก ง การวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพ เกมี และจุลินทรีย์

๑๑ การวิเคราะห์ทางกายภาพ

๑. การวัดค่าสี

เครื่องมือ

เครื่องวัดค่าสี ยี่ห้อ Hunter Lab

วิธีการ

๑. เลือกโปรแกรม Hunter ($L^* a^* b^*$)
๒. ปรับมาตราฐานสีโดยใช้แผ่นเทียบสีคำามาตรฐานสำหรับตัวอย่างพุงและนำกลับสำหรับตัวอย่างของเหลา
๓. เทตัวอย่างพุงหรือรินตัวอย่างของเหลาแล้วนำไปวางในตำแหน่งที่วัดค่าสี
๔. ค่าที่วัดได้เป็น $L^* a^* b^*$

๑๒ การวิเคราะห์ทางเคมี

๑. การวัดค่าความเป็นกรดด่าง

อุปกรณ์

๑. พีเอชมิเตอร์
๒. บีกเกอร์ ขนาด 50 มิลลิลิตร

วิธีการ

๑. ตัวอย่างที่เป็นของแข็งซึ่งตัวอย่าง 5 กรัม ลงในบีกเกอร์ แล้วเติมน้ำกลัน 50 มิลลิลิตร ส่วนตัวอย่างที่เป็นของเหลว นำน้ำฟรังตั้งทิ้งไว้ให้ตกตะกอนประมาณ 2-3 ชั่วโมง นำส่วนใส่ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
๒. วัดความเป็นกรดด่างโดยใช้พีเอชมิเตอร์ที่ผ่านการปรับด้วยสารละลายน้ำฟเฟอร์มาตรฐาน pH 4.0 และ 7.0

2. การหาปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริก (A.O.A.C., 2000)

อุปกรณ์

1. บิวเรต
2. ขวดรูปชมพู่ ขนาด 125 มิลลิลิตร

สารเคมี

1. ฟีโนอล์ฟทาลีน
2. สารละลายมาตราฐาน โซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 นอร์มอล

การหาความเข้มข้นที่แน่นอนของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 นอร์มอล

1. นำโพแทสเซียมแอดซิดพาทาเลต ($KHC_8H_4O_4$) ไปอบที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส นาน 1-2 ชั่วโมง ปล่อยให้เย็นในเคเตอร์
2. ชั่งน้ำหนักให้ได้น้ำหนักที่แน่นอน 0.8 กรัม ใส่ในขวดรูปชมพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร
3. เติมน้ำกําลังที่ต้มแล้วปริมาตร 25 มิลลิลิตร
4. ไถเตรตกับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 นอร์มอล โดยใช้ฟีโนอล์ฟทาลีนเป็นอินดิเคเตอร์

วิธีการ

1. นำน้ำฟร่องที่ได้มารองผ่านสำลี
2. ปีเบตส่วนที่กรองได้ 5 มิลลิลิตร ใส่ในขวดรูปชมพู่ขนาด 125 มิลลิลิตร เติมน้ำกําลังให้ได้ปริมาตร 25 มิลลิลิตร เติมฟีโนอล์ฟทาลีน 1-2 หยด เขย่าให้เข้ากัน
3. นำไปไถเตรตกับสารละลายมาตราฐาน โซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 นอร์มอล จนได้จุดเป็นสีชมพู

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณกรดทั้งหมดในรูปกรดซิตริก (ร้อยละ)} = \frac{\text{ไถเตรต} \times N \times n \times 100}{\text{ปริมาตรตัวอย่าง}}$$

เมื่อ N = ความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์ (นอร์มอล)

n = มิลลิลิตรที่ใช้

3. การวัดปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด

อุปกรณ์

Hand refractometer

วิธีการ

1. นำน้ำ份ร่องตั้งทึ่งไว้ให้ตกละกอนประมาณ 2-3 ชั่วโมง
2. นำส่วนใสของน้ำ份ร่อง มาวัดด้วยเครื่อง Hand refractometer อ่านปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดในรูปขององค์ควบคิกซ์

4. การวิเคราะห์หาปริมาณน้ำตาลรีดิวช์และน้ำตาลทั้งหมด โดยวิธี Land and Eynon volumetric method (A.O.A.C., 2000)

อุปกรณ์

1. บิวเรต ขนาด 50 มิลลิลิตร
2. ขวดรูปหมาฟู ขนาด 250 มิลลิลิตร
3. ขวดปรับปริมาตร ขนาด 250 มิลลิลิตร
4. ปีเปต
5. กระดาษกรอง เบอร์ 4

สารเคมี

1. สารละลายเฟลิง A: เตรียมโดยชั่งทองเปอร์เซ็คเพนต้าไฮเดรต ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) จำนวน 69.28 กรัม ละลายในน้ำกลั่น และปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร กรองผ่านกระดาษกรองเบอร์ 4
2. สารละลายเฟลิง B: เตรียมโดยชั่งโพแทสเซียมโซเดียมทาเทրตเตตราชไฮเดรต ($\text{KNaC}_4\text{H}_4\text{O}_6 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$) 346 กรัม ละลายในน้ำกลั่น เติมโซเดียมไฮดรอกไซด์ 100 กรัม ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นเป็น 1 ลิตร
3. เมธิลีนบูลูเข้มข้นร้อยละ 1: เตรียมโดยละลายเมธิลีนบูลู 1 กรัม ในน้ำกลั่น ปรับปริมาตรเป็น 100 มิลลิลิตร
4. สารละลายนิวทรัลเกดอะซิเตท เข้มข้นร้อยละ 45: เตรียมโดยละลายนิวทรัลเกดอะซิเตท 225 กรัม ในน้ำกลั่น และปรับปริมาตรเป็น 500 มิลลิลิตร
5. โปแตสเซียมออกซาเลตเข้มข้นร้อยละ 22: เตรียมโดยละลายโปแตสเซียมออกซาเลต 110 กรัม ในน้ำกลั่น และปรับปริมาตรเป็น 500 มิลลิลิตร
6. สารละลายน้ำตาลอินเวอร์ทมนารูานเข้มข้น 2.5 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร: เตรียมโดยชั่งกลูโคสให้ได้น้ำหนักที่แน่นอน 250 กรัม ละลายในน้ำกลั่น และปรับปริมาตรเป็น 100 มิลลิลิตร

วิธีการ

1. การหาค่ามาตรฐานสารละลายเพลิง

Preliminary method

- ปีเปตสารละลายเพลิง A และ B มาอย่างละ 5 มิลลิลิตร ใส่ขวดรูปทรงพู่กันขนาด 250 มิลลิลิตร

- ปล่อยสารละลายน้ำตาลอินเวอร์ท์มาตราฐานจากบิวเรต 15 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากันและตื้นให้เดือดโดยเร็วนาน 15 วินาที
 - เติมเมธิลีนบัลู 1-2 หยด (ถ้าไม่เกิดสีน้ำเงินแสดงว่ามีน้ำตาลมากเกินไป) ໄຕเตรต์ชนสีน้ำเงินหายไป (ขณะที่ໄຕเตรต์ภายในขวดรูปทรงพู่ต้องเดือดและเขย่าให้เข้ากันตลอดเวลา)
 - อ่านปริมาตรของสารละลายน้ำตาลอินเวอร์ท์มาตราฐานที่ใช้

Accurate method

- ปีเปตสารละลายเพลิง A และ B มาอย่างละ 5 มิลลิลิตร ใส่ขวดรูปทรงพู่กันขนาด 250 มิลลิลิตร

- ปล่อยสารละลายน้ำตาลอินเวอร์ท์มาตราฐานจากบิวเรต ลงในขวดรูปทรงพู่ให้ปริมาตรน้อยกว่าจุดยุติประมาณ 1 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากันและตื้นให้เดือดโดยเร็วและสม่ำเสมอนาน 2 นาที
 - เติมเมธิลีนบัลู 1-2 หยด
 - ໄຕเตรต์โดยปล่อยครั้งละ 1-2 หยด ให้ถึงจุดยุติภายในเวลา 1 นาที (ขณะที่ໄຕเตรต์ภายในขวดรูปทรงพู่ต้องเดือดและเขย่าให้เข้ากันตลอดเวลา)
 - อ่านปริมาตรของสารละลายน้ำตาลอินเวอร์ท์มาตราฐานที่ใช้
 - คำนวณค่า factor ของสารละลายเพลิงจากสูตร

$$\text{Factor} = \frac{\text{ໄຕเตอร์ (มิลลิลิตร)}}{\text{กําลุโกส (กรัม/มิลลิลิตร)}}$$

2. การหาปริมาณน้ำตาลรีดิวช์

2.1 กรองน้ำผลไม้ด้วยกระดาษกรองเบอร์ 4 ปีเปตสารละลายที่ได้ 20 กรัม ลงในขวดปรับปริมาตรขนาด 250 มิลลิลิตร เติมน้ำกลัน 100 มิลลิลิตร ทำให้เป็นกลางด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 1 นอร์มอล

2.2 เติมสารละลายนิวทรัลเลคอะซิเตท 2 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากัน แล้วตั้งทิ้งไว้นาน 10 วินาที

2.3 เติมโภแตสเซี้ยมออกซานเดตลงไป 1.5 มิลลิลิตร

2.4 ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลันเป็น 250 มิลลิลิตร

2.5 กรองผ่านกระดาษกรองเบอร์ 1 นำไปໄຕเตรต์ตามวิธีในข้อ 1

2.6 อ่านปริมาณสารละลายน้ำตัวอย่างที่ใช้

3. การหาปริมาณน้ำตัวอย่างทั้งหมด

- 3.1 ปีเปตตัวอย่างที่กรองได้จากข้อ 2 มา 50 มิลลิลิตร ใส่ในขวดรูปชามพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร
- 3.2 เติมกรดไฮโดรคลอริก 5 มิลลิลิตร
- 3.3 เติมน้ำกลัน 50 มิลลิลิตร
- 3.4 ต้มให้เดือดเบาๆ เป็นเวลา 10 นาที แล้วทำให้เย็น
- 3.5 ถ่ายสารละลายลงในขวดปรับปริมาณขนาด 250 มิลลิลิตร
- 3.6 ปรับให้เป็นกกลางด้วยสารละลายไฮเดอเรียมไฮดรอกไซด์ 1 นอร์มอล โดยใช้ฟินอล์ฟาลีนเป็นอินดิเกเตอร์
- 3.7 ปรับปริมาณด้วยน้ำกลันให้ได้ 250 มิลลิลิตร
- 3.8 นำไปไประตตามวิธีในข้อ 1

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณน้ำตัวอย่าง (ร้อยละ)} = \frac{\text{factor} \times \text{ปริมาณที่เจือจาง} \times 100}{\text{ไประต (มิลลิลิตร)} \times \text{น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)}}$$

5. การวิเคราะห์หาปริมาณวิตามินซีโดยวิธี Microfluorometric method (A.O.A.C., 2000)

อุปกรณ์

1. Spectrofluorophotometer
2. Vortex mixer
3. ปีเปตขนาด 2, 5 และ 10 มิลลิลิตร
4. เครื่องซั่งทวนบิยม 4 ตำแหน่ง
5. ขวดรูปชามพู่ขนาด 125 มิลลิลิตร
6. ขวดปรับปริมาณขนาด 100 มิลลิลิตร
7. กรวยแก้วขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 15-20 เซนติเมตร
8. กระดาษกรอง เบอร์ 42
9. หลอดทดลอง ขนาด 10 มิลลิลิตร

สารเคมี

- สารละลายน้ำ A (metphosphoric acid 3% w/v): เตรียมโดยชั้งกรดฟอสฟอริก 30 กรัม เติมน้ำกลั่น 500 มิลลิลิตร จากนั้นเติมกรดอะซิติก ปริมาตร 80 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้เป็น 1 ลิตร กรอง แล้วเก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นาน 10 วัน
- สารละลายน้ำ B (sodium acetate solution): เตรียมโดยชั้งโซเดียมอะซิเตต ไตรไฮเครต 500 กรัม ละลายในน้ำกลั่น ปรับปริมาตรให้เป็น 1 ลิตร เก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นาน 1 เดือน
- สารละลายน้ำ C (boric acid-sodium acetate solution): เตรียมโดยชั้งกรดอะซิเตต 3 กรัม ละลายด้วยสารละลายน้ำ B ปรับปริมาตรให้เป็น 100 มิลลิลิตร โดยต้องเตรียมใหม่ทุกครั้ง
- สารละลายน้ำ D (O-phenylenediamine solution): เตรียมโดยชั้งโอฟิโนลีนไดเอมีน 40 มิลลิกรัม ละลายด้วยน้ำกลั่น 200 มิลลิลิตร ควรเตรียมก่อนใช้ทันที
- สารละลายน้ำ E (ascorbic acid standard): เตรียมโดยชั้งกรดแอกซ์โคร์บิกมาตราฐาน 100 มิลลิกรัม ละลายด้วยสารละลายน้ำ A ปรับปริมาตรให้เป็น 100 มิลลิลิตร

วิธีการ

1. การเตรียมตัวอย่าง

- ตัวอย่างที่เป็นของเหลวนำมากรองผ่านสำลีให้ได้ปริมาตร 50 มิลลิลิตร
- นำตัวอย่างที่กรองได้ 10 มิลลิลิตร ทำการสกัดด้วยสารละลายน้ำ A 30 มิลลิลิตร ต่อครั้ง จำนวน 2 ครั้ง
- ปรับปริมาตรด้วยสารละลายน้ำ A จนครบ 100 มิลลิลิตร เขย่านาน 15 นาที

2. การวิเคราะห์

- เจือจางสารละลายน้ำ E: โดยนำสารละลายน้ำ E ปริมาตร 1, 3, 5 และ 10 มิลลิลิตร ใส่ในขวดปรับปริมาตรขนาด 100 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรด้วยสารละลายน้ำ A จนได้ความเข้มข้นสุดท้ายของสารละลายน้ำ E เป็น 10, 30, 50 และ 100 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร ตามลำดับ
- นำสารละลายน้ำ E ที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2.1 และสารละลายน้ำที่ได้จากการกรองในขวดที่ 2.1 มา 100 มิลลิลิตร เติมลงในขวดรูปชามพู่ เขย่า 2 นาที กรองผ่านกระดาษกรองลงในขวดรูปชามพู่ขนาด 125 มิลลิลิตร จนได้สารละลายน้ำ E
- การทำ blank ของตัวอย่างและสารละลายน้ำ E โดยนำสารละลายน้ำ E ออกจากขวดที่ 2.1 ของสารละลายน้ำ E และตัวอย่างมาอย่างละ 5 มิลลิลิตร ใส่ในขวดปรับปริมาตรขนาด 100 มิลลิลิตร เติมสารละลายน้ำ C ปริมาตร 5 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่น เขย่า ตั้งทิ้งไว้นาน 15 นาที

2.4 นำสารละลายใส่ของสารละลายมาตรฐานและตัวอย่างมาอย่างละ 5 มิลลิลิตร ใส่ในขวดปรับปริมาตรขนาด 100 มิลลิลิตร เติมสารละลาย B ปริมาตร 5 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นเบเย่า ตั้งทิ้งไว้นาน 15 นาที

2.5 นำสารละลายจากข้อ 2.3 และ 2.4 มาอย่างละ 2 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลอง

2.6 เติมสารละลาย D หลอดละ 5 มิลลิลิตร เบเย่าด้วย vortex mixer ตั้งทิ้งไว้ในห้องมีด 35 นาที เริ่มจับเวลาตั้งแต่เริ่มเบเย่าหลอดทดลองแรก

2.7 วัดด้วยเครื่อง spectrophotometer บันทึกค่า blank, sample และ standard

3. การคำนวณ

ทำการฟามาตรฐานของสารละลายกรดแอกโซอร์บิก

3.1 คำนวณปริมาณกรดแอกโซอร์บิกในตัวอย่างหน่วยเป็น ไมโครกรัม/มิลลิกรัม จากกราฟมาตรฐาน

3.2 ปริมาณกรดแอกโซอร์บิก คำนวณในตัวอย่าง 100 มิลลิลิตร

3.3 รายงานผลเป็น มิลลิกรัม/100 มิลลิลิตรตัวอย่าง

6. การวิเคราะห์อนไซน์เพอร์อ็อกซิเดส (อัญชลี ศิริโชค, 2546)

อุปกรณ์

1. หลอดทดลอง
2. ปีเปต ขนาด 2 มิลลิลิตร
3. ขวดรูปช่ำพู่ ขนาด 125 มิลลิลิตร

สารเคมี

4. สารละลายเปลอร์อ็อกไซด์ เข้มข้นร้อยละ 0.5
5. สารละลายเอชิลแอลกอฮอล์

วิธีการ

1. นำตัวอย่างที่ผ่านการลวกแล้วดคให้ละเอียด จำนวน 2 กรัม ใส่ในหลอดทดลอง
2. เติมน้ำกลั่น 10 มิลลิลิตร ตั้งทิ้งไว้ 15 นาที
3. เติมสารละลายเปลอร์อ็อกไซด์ เข้มข้นร้อยละ 0.5 จำนวน 1 มิลลิลิตร
4. เติมสารละลายเอชิลแอลกอฮอล์ 1 มิลลิลิตร เบเย่าให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ 3 นาที
5. สังเกตดูว่ามีสีน้ำตาลเกิดขึ้นหรือไม่ ถ้าไม่เกิดสีน้ำตาลแดง แสดงว่าอนไซน์เพอร์อ็อกซิเดส

หมุดແດ້ວ

๔๓ การวิเคราะห์ทางจุลินทรีย์

๑. การวิเคราะห์ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด (total viable count) โดยวิธี pour plate (Speak, 1976) อาหารเลี้ยงเชื้อ

1. Plate count agar (PCA)
2. สารละลายเปปโตนร้อยละ 0.1 (0.1% peptone solution)

วิธีการ

1. เข่าตัวอย่างนำมาร่อน
2. เจือจางตัวอย่างให้เป็น 1:10, 1:100 และ 1:1000 ตามลำดับ โดยใช้สารละลายเปปโตนร้อยละ 0.1
3. ดูดตัวอย่างจากข้อ 2 อย่างละ 1 มิลลิลิตร ลงในจานเพาะเชื้อที่ม่าเชื้อแล้ว
4. เททับด้วยอาหาร PCA ประมาณ 15 มิลลิลิตร
5. หมุนจานเพาะเชื้อเบาๆ เป็นวงกลม แล้วตั้งไว้ให้ Vuvin แข็งตัวประมาณ 15 นาที
6. อบเพาะเชื้อที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส ในลักษณะคว่ำจนเป็นเวลา 24 ชั่วโมง
7. ตรวจนับจำนวนโคโลนีจากการเพาะเชื้อ รายงานผลเป็นจำนวนโคโลนีต่อมิลลิลิตรตัวอย่าง

๒. การวิเคราะห์ปริมาณยีสต์และรา โดยวิธี spread plate (Speak, 1976)

อาหารเลี้ยงเชื้อ

6. Potato dextrose agar (PDA) ที่ผ่านการปรับพีเอช 3.5 ด้วยกรดทาริก ร้อยละ 10
7. สารละลายเปปโตนร้อยละ 0.1 (0.1% peptone solution)

วิธีการ

6. เข่าตัวอย่างนำมาร่อน
7. เจือจางตัวอย่างให้เป็น 1:10, 1:100 และ 1:1000 ตามลำดับ โดยใช้สารละลายเปปโตนร้อยละ 0.1
8. ดูดตัวอย่างจากข้อ 2 อย่างละ 0.1 มิลลิลิตร ลงในจานเพาะเชื้อที่ม่าเชื้อแล้ว
9. ใช้แท่งแก้วปราศจากเชื้อเกลี่ยตัวอย่างให้ทั่วผิวน้ำอาหาร
10. อบเพาะเชื้อที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ในลักษณะคว่ำจนเป็นเวลา 3-5 วัน
11. ตรวจนับจำนวนโคโลนีจากการเพาะเชื้อ รายงานผลเป็นจำนวนโคโลนีต่อกรัมตัวอย่าง

ภาคผนวก จ การประเมินคุณภาพทางประสานสัมผัส

จ1 แบบทดสอบคุณภาพทางประสานสัมผัสแบบ Hedonic-9-scale

ชื่อ-สกุล ผู้ทดสอบ..... วันที่ เวลา

ชื่อผลิตภัณฑ์ น้ำผลไม้ผสมจากน้ำฟรีซ

คำ释义 กรุณาทดสอบชิมตัวอย่างที่เสนอให้จากชี้ข่ายไปข้าม และให้คะแนนความชอบของแต่ละตัวอย่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

9 = ชอบมากที่สุด

4 = ไม่ชอบเล็กน้อย

8 = ชอบมาก

3 = ไม่ชอบปานกลาง

7 = ชอบปานกลาง

2 = ไม่ชอบมาก

6 = ชอบน้อยที่สุด

1 = ไม่ชอบมากที่สุด

5 = เนutrality

ปัจจัย/รหัส
.....
.....

ศิลป์
.....
.....

กลิ่น
.....
.....

รสชาติ
.....
.....

ความชอบรวม
.....
.....

จ2 แบบทดสอบการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ผสมจากน้ำแร่จากผู้บริโภค

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำผลไม้ ผสมจากน้ำฟรุ๊ตโดยผ่านกระบวนการพาสเจอร์ไรซ์ให้รักษาความอนุเคราะห์จากท่านช่วยตอบแบบสอบถาม ข้อมูลทุกอย่างที่ท่านตอบมาจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ และจะไม่มีผลใดๆ ต่อผู้ตอบทั้งสิ้น ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

คำแนะนำ กรุณาระบุว่าคุณต้องการทราบรายละเอียดใดๆ ที่เพิ่มเติมใดๆ หรือไม่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภค

6. ท่านชอบบริโภคผู้รังหรือไม่

() ชอบ

() ไม่ชอบ

() เนยๆ

7. ท่านนิยมบริโภคผู้รังในรูปแบบใด

() รับประทานสด

() เครื่องดื่ม

() อื่นๆ ระบุ.....

8. ท่านรู้จักผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้หรือไม่

() รู้จัก

() ไม่รู้จัก

9. ท่านชอบบริโภคเครื่องดื่มน้ำผลไม้หรือไม่

() ชอบ

() ไม่ชอบ

() เนยๆ

10. ความถี่ในการบริโภคเครื่องดื่มน้ำผลไม้ของท่านต่อสัปดาห์

() นานๆ ครั้ง

() 1 ครั้ง

() 2-3 ครั้ง

() มากกว่า 3 ครั้ง

11. ท่านซื้อ และ/หรือ เลือกบริโภคเครื่องดื่มน้ำผลไม้ด้วยเหตุผลใด

() ความสะอาดในการซื้อ

() ราคาไม่แพง

() ต้องการคุณค่าทางอาหาร

() ดื่มเพื่อควบกระหาย

() อายากลองรสชาติใหม่

() ภาคันะบรรจุ

() อื่นๆ ระบุ.....

12. โดยส่วนใหญ่ท่านซื้อผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้จากที่ใด

- ร้านสะดวกซื้อ เช่น 7-Eleven
- ร้านค้าทั่วไป เช่น ร้านขายของชำ สาหร่ายร้านค้า
- ชูปเปอร์สโตร์ เช่น โลตัส บีกซี แมคโคร
- ชูปเปอร์มาร์เก็ต เช่น ทอปส์
- อื่นๆ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

13. คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้ที่ไม่พสมจากน้ำแร่รึ

กรุณาชิมตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่เสนอให้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความชอบที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

คุณลักษณะ	ชอบมาก	ชอบเล็กน้อย	เฉยๆ	ไม่ชอบ	ไม่ชอบมาก
ลักษณะปราศจากน้ำตาล					
สี					
กลิ่นรส					
เนื้อสัมผัส					
ความชอบรวม					

14. ท่านยอมรับผลิตภัณฑ์ที่ท่านชินหรือไม่

- ยอมรับ (ทำต่อข้อ 14.1)
- ไม่ยอมรับ (ทำต่อข้อ 14.2)

14.1 ถ้าท่านรู้สึกยอมรับผลิตภัณฑ์ที่ท่านคิดว่าเพราะอะไร

- อร่อย
- กลิ่นรสเปลกใหม่
- มีคุณค่าทางอาหารเพิ่มขึ้น
- สะดวกในการบริโภค

14.2 ถ้าท่านรู้สึกไม่ยอมรับผลิตภัณฑ์ที่ท่านคิดว่าเพราะอะไร

- ไม่คุ้นเคย
- ไม่ชอบในรสชาติผลิตภัณฑ์
- ไม่ชอบในกลิ่นรสผลิตภัณฑ์
- อื่นๆ

15. ถ้าผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้พสมจากน้ำแร่รึมีวางแผนจำหน่ายในห้องตลาด ราคา 17 บาท ต่อขวด (ขวดละ

250 มิลลิลิตร) ท่านจะซื้อหรือไม่

- ซื้อ
- ไม่ซื้อ